

A Győri Ítéltábla a dr. Szabó Balázs Gábor ügyvéd által képviselt **felperesnek** a Lajer Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen **általános szerződési feltételek érvénytelenségének megállapítása** iránti perében a Győri Törvényszék 2016. február 17. napján kelt 11.P.20.761/2015/6. sorszám alatti ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 12.700,- (Tizenkettőezer-hétszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az illetékügyben eljáró hatóság felhívására fizessen meg az államnak 48.000,- (Negyvennyolcezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította, egyben kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 31.750,- Ft perköltséget, míg az államnak külön felhívásra 36.000,- Ft feljegyzett eljárási illetéket.

Ítéletének indokolása szerint a 2004. december 17. napján kelt szerződésben az alperes jogelődje kölcsönt nyújtott a felperesnek 900.000,- forintnak a banknak a szerződés hatályba lépésének napján érvényes magánszemélyekre vonatkozó valutavételi árfolyamának alapulvételével számított svájci frank összegre. A pénzintézet a kölcsönt úgy folyósította, hogy az 1./ pont szerinti forint összeget a szerződés hatályba lépésének napján a felperesnek a banknál vezetett forint számláján jóváírta.

A felperes a kölcsönt - a kezelési költséget levonva - megkapta.

Az alperes a 2014. évi XL. törvényben foglaltaknak megfelelően a felperessel elszámolt. Az alperes 2015. április 15. napján kelt levelében tájékoztatta a felperest, hogy a hitelszámlán fennálló tartozást megfizette és a bankkal kötött hitelszerződés alapján egymással szemben további kötelezettségük nincs.

A felperes a 2014. október 22. napján benyújtott keresetében a Ptk. 209/A. § (2) bekezdése alapján a kölcsönszerződés 3.2. pontjának, valamint az ÁSZF. I.1.5./ pontjának semmiségének megállapítását kérte, mivel álláspontja szerint a fenti feltételek tisztességtelenek.

A Győri Törvényszék a 11.G.20.166/2015/2. számú végzésével az eljárást hivatalból felfüggesztette a felek közötti felülvizsgálati elszámolás bejelentéséig.

Az alperes 2015. szeptember 15. napján bejelentette, hogy az elszámolás megtörtént. A felperes válaszában az elszámolás megtörténtét nem vitatta és előadta, hogy kérelemmel a pénzügyi békéltető testülethez nem fordult.

Az elsőfokú bíróság ezt követően felhívta a felperest kereseti kérelme megváltoztatására. Ezt követően a felperes végleges keresetében annak megállapítását kérte, hogy az eljárás alapjául szolgáló kölcsönszerződés a Ptk. 205. § (2) bekezdése és a Ptk. 523. §-a alapján nem jött létre. Kifejtette, hogy marasztalásra irányuló keresetet nem kíván előterjeszteni, mert álláspontja szerint a megállapítási kereset törvényi feltételei fennállnak.

Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a Pp. 123. §-ában foglalt kereset indítási feltételek jelen perben nem állnak fenn, mivel az alperesnek a kölcsönszerződés alapján követelése nincs a felperessel szemben. Így a felperes vagyonát veszély nem fenyegeti. Hivatkozott arra is, hogy a kölcsönszerződés megszűnt, így a felperes teljesítést követelhet, ha úgy ítéli meg, hogy számára valamilyen összeg visszajár.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak ítélte.

Elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a megállapítási kereset törvényi előfeltételei fennállnak-e.

Kiemelte, hogy a Pp. 123. §-a értelmében a megállapítási keresetnek két együttes feltétele van. Osztotta az alperes azon védekezését, hogy a kért megállapítás nem szükséges felperes jogainak alperessel szembeni megóvása végett, hiszen az alperesnek a kölcsönszerződés alapján nincs követelése a felperessel szemben, a kölcsönszerződés megszűnt.

Azt tényként állapította meg, hogy az alperesi jogelőd a szerződésben szereplő összeget - levonva a kezelési költséget - folyósította a felperesnek, aki azt a pénzügyi intézetnek visszafizette.

A perben nem lett volna akadálya annak, hogy a felperes pontosan megjelölje azt az összeget, amelynek visszafizetésére megítélése szerint az alperes köteles.

A Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pereszes felperest az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt eljárási illeték, valamint az alperes jogi képviselével felmerült elsőfokú perköltség megfizetésére.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és kereseti kérelmének helytadó határozat meghozatalát kérte. Igényt tartott a felmerült első és másodfokú perköltségének megfizetésére is.

Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatását igényelte.

Fellebbezésének indokolásul hivatkozott a BH.2015.71. eseti döntésében foglaltakra, amely értelmében „a közjegyzői záradékolásra alkalmas okiratba foglalt követelés estén a végrehajtási eljárás megindulását megelőzően az adós jogvédelme indokolja a megállapítási kereset indítását”.

Kérte a döntésnél a fenti határozat figyelembe vételét.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján.

Hangsúlyozta a felperes által hivatkozott bírósági döntés a jelen eljárásban nem vehető figyelembe, mivel a bírósági határozatban közzétett tényállásban közjegyzői záradékolásra alkalmas okiratba foglalt követelése volt az alperesnek, mely követelés érvényesítése során felperesnek joghátránya keletkezhetett. Jelen perben azonban az alperesnek kölcsönszerződés alapján semminemű követelése nincs a felperessel szemben.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f.) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt az alábbiak szerint alaptalannak ítélte.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárás adatait a Pp. 206. § -ában foglalt elveknek megfelelően értékelve megalapozott tényállást állapított meg az ebből levont jogi következtetése is helytálló. Az ítélet tábla teljes egészében osztotta az elsőfokú bíróság helyes jogi álláspontját és az ítélet indokolásában foglaltakat. A fellebbezésben felhozott érvekre figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

A kereset tartalma a felperes határozott kérelme arra vonatkozóan, hogy milyen jogvédelmet kíván a bíróságtól. Eszerint a keresetnek három különböző fajtája van: a marasztalási, a megállapítási és a jogalakítási (konstitutív) kereset.

A megállapításra irányuló keresetben a felperes valamely jog vagy jogviszony fennállásának (pozitív megállapítási kereset) vagy fenn nem állásának (negatív megállapítási kereset) a megállapítását kéri a bíróságtól.

Az elsőfokú bíróság által is meghivatkozott Pp. 123. §-a szerint megállapításra irányuló egyéb keresetnek akkor van helye, ha a kért megállapítás egyrészt a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges, másrészt a felperes a jogviszony természeténél fogva vagy a kötelezettség lejártának hiányában vagy valamely más okból teljesítést nem követelhet.

Az idézett rendelkezés szövegéből kitűnően a megállapítási kereset indításának feltételei konjunktívak, tehát bármelyik hiányzik, megállapítási kereset nem indítható.

A perbeli esetben az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes a jogviszony természeténél fogva teljesítést követelhetett, tehát pontosan meghatározhatta volna, hogy általa az alperesnek megfizetett kölcsön összegéből milyen összeg visszafizetésére tart igényt.

Ugyanakkor az ítélet tábla osztotta az elsőfokú bíróság azon helyes jogi álláspontját is, hogy a kért megállapítás nem szükséges a felperes jogainak alperessel szembeni megóvása végett, mivel az alperesnek a kölcsönszerződés alapján nincs követelése a felperessel szemben, a kölcsönszerződés megszűnt.

Így a konjunktív feltételek egyike sem áll fenn, tehát az ítélet tábla megítélése szerint a megállapítási kereset indításának nincs helye.

Kiemeli az ítélet tábla, hogy a felperes által hivatkozott eseti döntés jelen perre nem alkalmazható, mivel ott más tényállásról volt szó. A kölcsönszerződést közjegyzői okiratba

foglalták, amely alapján közvetlenül végrehajtás kérhető. Jelen esetben a felek kölcsönszerződést kötöttek, ez alapján közvetlen végrehajtás nem indítható, azt bírósági eljárásnak kell megelőznie.

Mindezen indokok alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes felperest az alperes felmerült másodfokú perköltségének a megfizetésére.

A felperes az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (1) bekezdése alapján köteles.

Győr, 2016. évi június hó 14. napján

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk.
a tanács elnöke

Dr. Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr. Szalay Róbert sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó